

håb måtte være i forbindelse med en bedre skolestart. Det tror jeg de til fulde kan gøre selv.

Så vidt jeg er orienteret, og som jeg husker de drøftelser, vi havde sidste forår, er der ikke nogen, der kan geråde ud i en misforståelse i forhold til, at det drejer sig om en form for – med risiko for at lægge spørgeren ord i munden – heldagsinternering. Jeg må indrømme, at jeg i spørgerens spørgsmål finder, at der er en vis undervurdering af de voksne og de forældre, som er ansvarlige for børnenes hverdag, og i forhold til de ambitioner, der er på børnenes vegne i forhold til at give afveksling, i forhold til at give indhold, men samtidig at gøre det i en tryk og sammenhængende ramme.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren ikke er enig i, at det er en ret gammeldags tankegang, som hr. Frank Dahlgaard lægger til grund i sit spørgsmål om, hvordan folkeskolen fortsat skal indrettes.

Netop det meget tætte samarbejde i skolestarten mellem lærere og pædagoger vidner jo om, at man på den måde sætter fokus på at stimulere børnenes mange forskellige intelligenser, og det har folkeskolen ikke hidtil formået. Det gør faktisk, at vi kan tilrettelægge en skole, en undervisning, som tager meget større hensyn til den enkelte elev og dermed også udvikler den enkelte elevs potentiale i højere grad, end det er tilfældet, måske ikke i dag, men for 5-10 år siden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Frank Dahlgaard for et yderligere spørgsmål undtagelsesvis.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak, hr. formand.

Ministeren må vel have forståelse for, at det synspunkt, som bl.a. jeg har på det her område, bygger på en stor respekt og vurdering af familien og af forældrene, og at der i tankerne om hel-dagsskolen kan ligge en undervurdering af familierne og af hjemmene og af forældrene: At de ikke skulle klare disse opgaver, at der ikke skulle være mulighed for, at børnene kunne være lidt for sig selv derhjemme i fred og ro i stedet for i en institutionstilværelse, hvor der er larm

og uro og et støjniveau, som nogle gange kan være helt ødelæggende. Det er da ikke noget, der er til gavn for børnene.

Ligger der i virkeligheden ikke i ministerens holdning en undervurdering af familierne, af forældrene og af hjemmene?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Det mener jeg, for først at svare på hr. Frank Dahlgaards spørgsmål, på ingen måde er tilfældet.

Jeg synes tværtimod at kunne høre en undervurdering i hr. Frank Dahlgaards spørgsmål af det pædagogiske arbejde, som faktisk foregår både inden for folkeskolens rammer og i rammerne af vores skolefritidsordninger.

Generelt at karakterisere dem som værende steder, der kan karakteriseres ved larm, uro og et støjniveau, som børnene ikke kan holde ud, synes jeg er ganske misvisende for den indsats, som gøres af de professionelle voksne, som arbejder med børnene i hverdagen.

Det andet i forhold til fru Susanne Clemensens spørgsmål er, at jeg ikke skal kunne karakterisere hr. Frank Dahlgaards pædagogiske opfattelser. Men jeg synes, det er meget positivt, at vi i helhedsskolens regi og i de forsøg, som man kalder helhedsskolen, har givet mulighed for en mere kreativ tilrettelæggelse af hverdagen, bedre plads til leg, bedre plads til fysisk udfoldelse og måske også en mere eksperimenterende undervisningsform, som kan udfordre børnenes meget forskellige måde at lære på.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at folkeskolen har plads til alle børn og dermed også har tid og rum til at tilrettelægge en undervisning, som imødekommer alle børn.

I de meget foreløbige – det vil jeg gerne medgive – meldinger, jeg har fået om forældres adfærd i denne her forbindelse, finder jeg det meget prisværdigt, at en del forældre synes at få tilrettelagt deres arbejdsliv således, at de kan være sammen med børnene efter en skoledag, når den slutter kl. 14, hvorimod de har meget vanskeligt ved at tilrettelægge deres arbejde sådan, at de kan være sammen med børn, hvis skoledagen slutter kl. 12 eller kl. 13.

Hermed sluttede spørgsmålet.